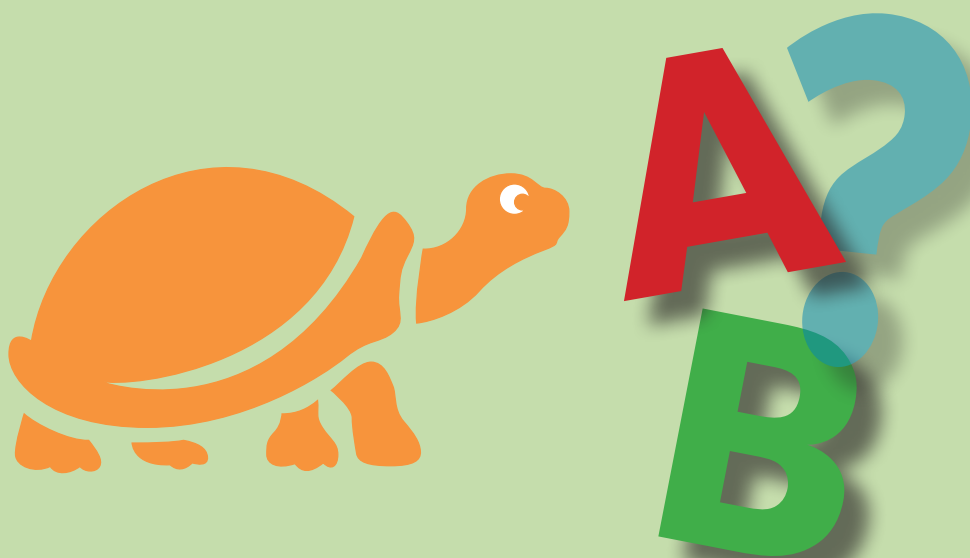
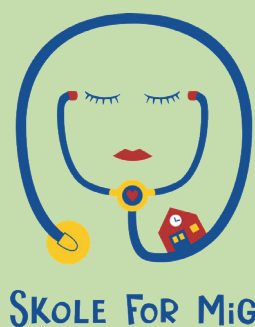

Kommer A før B? Eller jagten på den forsvundne skildpadde

Velegnet til 1.-3. klasse

EGMONT
Fonden

Man kan godt få det forkerte ben ud af sengen. Det var noget farmor fik ret tit, sagde mor. Bertram var ikke helt sikker på, hvad det betød, men det var noget med, at så gik dagen ikke helt som man gerne ville.

Lige i dag startede Bertrams dag på den måde. Med det forkerte ben først. Hvis bare man vidste, hvilket ben der var det forkerte. Men det var aldrig rigtig til at vide, før det allerede var for sent.

Allerede ved morgenmaden gik det galt. Der var ikke flere cornflakes, som han elskede, og hans lillebror Asger havde drukket det sidste æblejuice, så nu var der kun appelsinjuice tilbage. Bertram sad og skumlede, mens han i stedet spiste et stykke brød med chokolade på.

De havde ellers lige fået ferie fra skolen og skulle afsted til mormors sommerhus, hvor Asger og han skulle være i fire dage. Og han havde længe glædet sig. Hans allerbedste ven, Balder, boede lige ved siden af mormors sommerhus, og de legede sammen fra morgen til aften, når Bertram kom på besøg.

Så selvom han både var sur og træt, og havde fået det forkerte ben ud af sengen, blev dagen nok god alligevel. Han pakkede sine ting og huskede at få lommelygte og forstørrelsesglas med, for det bedste, Bertram og Balder vidste, var at lege detektiver.

På vej ned af den hullede grusvej, der førte ned til skoven, steg spændingen i maven. Det første han fik øje på var stråtaget, og et øjeblik efter dukkede mormors gule sommerhus op. Der var masser af træer og blomster, og småstenene i indkørslen knasede under fødderne, når man gik. Mormor stod allerede parat og vinkede til dem. Bertram løb alt, hvad han kunne, med rygsækken daskende fra side til side, lige ind i hendes favn.

I år havde mormor en overraskelse. Hun viste dem ind gennem stuen og hen til det værelse de delte, når de besøgte hende, og Bertram fik straks øje på et akvarium i vindueskarmen. Han smed hurtigt rygsækken på sengen og fløj hen til vindueskarmen. Det var lidt skuffende, for det var ikke til at få øje på noget inde i akvariet. Mormor pegede med højre pegefinger.

- "Se," sagde hun, "det er en skildpadde. Den ligger bare helt stille, og har næsten samme farve som alt det andet, der er i buret, så den er svær at få øje på. Den spiser kun grøntsager og frugt. Jeg har nogle rester i køkkenet, I kan give den."

Bertram og Asger kiggede på skildpadden, mens den spiste bladene fra mormors blomkål.

Den var meget sød, men hvor var den langsom! Alle dens bevægelser så ud som om de var i slowmotion.

Bertram havde travlt med at komme ind til Balder, for han glædede sig til at se ham. Og selvom han synes, at skildpadden var lidt kedelig, var det alligevel det første, han fortalte Balder. Og Balder var nysgerrig og ville gerne komme og se skildpadden lige med det samme.

Balder havde diabetes, og inden han gik hjemmefra, fik han altid en sukkerknald i lommen. Hvis han pludselig blev dårlig, skulle han nemlig hurtigt have sukker, ellers kunne han blive meget syg.

Bertram vidste godt, at Balder var syg, men han tænkte ikke så meget over det. Undtagen når Balder hurtigt blev træt og ikke orkede at lege. Og indimellem havde Bertram også været der, når Balder skulle stikke i sig selv med en speciel nål. Det skulle han hver dag – og det så ikke rart ud. Så Bertram kiggede den anden vej eller fandt på en undskyldning for at gå udenfor. Bertram selv var bange for at blive stukket, selvom det kun skete, når han skulle vaccineres. Så han synes, det var vildt sejt, at Balder kunne stikke i sig selv – og så hver dag! Det måtte være virkelig svært, tænkte Bertram.

Med sukkerknalden i lommen styrtede de begge over til mormors hus og skildpadden.

- "Må vi tage den med udenfor?" spurgte Bertram.

- "Ja, det sker der vist ikke noget ved," sagde mormor. "Den løber jo ingen steder, så gør I bare det."

Balder var altid glad, når Bertram kom på besøg, for han havde ikke så mange venner i skolen. Han var tit syg eller skulle til kontrol på hospitalet, så han var tit væk. Det virkede som om de andre i klassen glemte ham fuldstændig, når han ikke var der. Og at de var ligeglade med ham, når han så kom igen. Det gjorde ham tit så ked af det, at han slet ikke havde lyst til at komme i skole. Han kunne heller ikke være med på fodboldholdet, for han blev simpelthen så hurtigt træt. Og så var han heller ikke nær så hurtig, som han var, før han blev syg.

Det var svært, for der var intet, han ønskede mere, end at være som de andre.

Med Bertram var det anderledes. De kunne altid finde på noget at lave sammen, og selvom de ikke så hinanden hver dag, så var de altid glade for at ses. Og de kunne med det samme finde på noget at lave, som de begge kunne være med til, og synes var sjovt. Det føltes rigtig godt. Så tænkte han slet ikke på sin sygdom eller på alt det han ikke kunne. Så var han bare helt almindelig. Ligesom Bertram.

De to venner talte om at det kunne være en Turtles skildpadde, og at de ville bygge en slags borg til den at bo i. De samlede nogle brædder, som de fandt i mormors garage, og nogle rå træstykker med bark på fra baghaven, og lagde flere lag græs ovenpå til tag. Borgen skulle være skjult for fjenden, så de byggede et højt stengærde rundt om huset og fandt nogle grangrene, der var knækket af træerne i den sidste storm, som de "plantede" rundt om borgen. Den skulle falde i med omgivelserne, så ingen fik øje på den. Så var det tid til at finde noget lækkert at spise til skildpadden, så den havde lyst til at blive i sit nye hjem.

Drengene gik om i køkkenhaven for at hente nogle grønne blade, så skildpadden kunne få mad. De gik lidt rundt imellem mormors forskellige grøntsager og talte om, hvilke blade der var de bedste til skildpadder. Hvad mon sådan en skildpadde allerbedst kunne lide? Måske de store rabarberblade, som var store nok til, at skildpadden kunne blive helt væk under det?

Pludselig hørte de en høj lyd. Lyden kom fra baghaven, hvor de havde bygget skildpaddens borg. Bertram så på Balder, og Balder så på Bertram. Hvad mon der var sket?

Med hænderne fyldt med blade i alle størrelser, skyndte de sig tilbage til skildpaddens borg og så sig omkring. Der var ikke rigtig noget at se. Borgen så ud, som da de forlod det, så de lagde deres blade, og gik ind for at hente Turtles skildpadden.

Mormor var ved at arrangere frokost, og de mærkede nu, at de var sultne. For Balder var det at spise ikke helt så nemt som for Bertram, Asger og mormor. Han skulle måle sit blodsukker hver gang og have insulin, hvis det var for lavt. Og han kunne ikke bare spise, hvad han havde lyst til.

- "Er det ikke besværligt?" spurgte Bertram, som syntes, at det var synd for Balder.

- "Jo," svarede Balder.

Der var ikke så meget mere at sige. Selv om Balder var vant til det nu, så var det besværligt hele tiden at skulle være opmærksom, fordi kroppen ikke bare fungerede af sig selv.

- "Asger, der er frokost," kaldte mormor, og Asger kom buldrende ned fra 1. sal, hvor han havde indtaget det værelse, hvor mormor gemte sin store kasse med Lego.

Efter frokost gik de to drenge ind for at hente Turtles skildpadden. De kiggede i buret og fandt – ingenting!

De kiggede forbavset på hinanden og begyndte samtidig, som var de soldater, at løfte salatblade, flytte gulerødder og det stykke bark mormor havde lagt i akvariet, for at se om den havde gemt sig under det. Selvom den var lille og kunne ligge så stille som en krokodille, der ikke bevægede et øjenbryn, så man skulle tro den var død, så var den der bare ikke.

Pludselig fik Balder øje på en gul post-it note, der sad bag på glasburet.

På den stod der: Kommer A før B?

Begge drenge gik i 6. klasse og syntes, det var et så fjollet spørgsmål, at de kiggede måbende på hinanden. Det ku' ingen vel være i tvivl om! Det vidste både Asger, som gik i 4. klasse, og for den sags skyld Balders lillesøster Flora, der gik i 0. klasse.

Hvad var egentlig meningen? Drengenes nysgerrighed var vakt, og de tænkte så det knagede.

Lidt efter sagde Balder:

- "Ligegyldigt hvad der står på det papir, skal vi jo finde skildpadden. Hvordan gør vi det?"

- "Vi leder efter spor," svarede Bertram prompte.

Han skyndte sig hen til sengen, hvor han havde smidt sin medbragte rygsæk. Udstyret lå i sidelommen, hvor han havde lagt det. Lommelygte og forstørrelsesglas.

Imens havde Balder været hjemme og hente sit kamera, og så begyndte jagten på den forsvundne skildpadde.

Først kiggede de i vindueskarmen, hvor akvariet stod. Intet mystisk der. Balder, med sit forstørrelsesglas for øjet, fandt noget smulder fra akvariet på gulvtæppet. Og hvis man så grundigt efter, kunne man se, at et lille område af gulvtæppets luv lå lidt ned – som om der havde stået en kasse på det.

Balder tog et billede. De var nu klar over, at det var en kasse de ledte efter, og de havde også en idé om kassens nogenlunde størrelse. De kiggede højt og lavt. I bryggerset og i mormors garage, hvor der var virkelig mange ting. Også kasser. Bare ikke en eneste i lige den størrelse.

Bertram kom i tanke om den lyd, de havde hørt tidligere.

- "Balder," sagde han. "Lad os gå om i baghaven."

Langsomt og opmærksomt bevægede de sig ned mod den bagerste del af haven, hvor den flotte skildpaddeborg stod. De kom forbi mormors køkkenhave og kiggede undervejs efter alt, hvad der virkede unormalt. Der var bare intet!

Skuffede satte de sig ned på trappen til det grønne skur, som gemte sig bag nogle høje buske og træer allerbagerst i haven. Hvad nu?

- "Hvad var det egentlig for en lyd, vi hørte?" spurgte Balder.

- "Noget der væltede, tror jeg," svarede Bertram. "Men der er jo intet at se," sagde han opgivende.

Det var Balder, der først kom i tanke om døren, de sad op ad. Den førte ind til et redskabsskur, hvor mormor gemte græsslåmaskinen, river og hakker – ja, alt, hvad der skulle bruges til at ordne have med.

Bertram fulgte hans blik, og de sprang op næsten samtidig og flåede døren op. Og ganske rigtigt. Den store tunge hækkeklipper, som mormor dårligt kunne løfte mere, så ud til at være faldet ned fra bordet og lå nu halvvejs henover græsslåmaskinen og en papkasse – en papkasse af den helt rigtige størrelse! Balder tog hurtigt et billede, og så hjalp de hinanden med at få hækkeklipperen løftet op på bordet. De kiggede noget bekymrede på papkassen, der var mast temmelig flad i den ene ende.

Balder tog mod til sig, åbnede låget og kiggede ned i kassen. Ingenting! Hvor pokker var den Turtles skildpadde blevet af? Bertram huskede sin morgen, der startede på det forkerte ben og åbenbart bare fortsatte i samme dur. Ingenting lykkedes åbenbart i dag.

Udenfor sad Asger henne ved skildpaddeborgen, og de gik hen til ham. Noget nedtrykte og temmelig forvirrede måtte de fortælle ham, at skildpadden var væk, og at de ikke anede, hvor den var blevet af.

- "Jamen, den er da lige her!" grinede Asger.

De var to store spørgsmålstejn, mens de fik øje på skildpadden, der fredeligt spiste af de lækre, friske blade.

Nu kom mormor ud af huset med saftevand på en bakke og småkager i en skål, som hun anrettede på en lille blomstret dug, hun havde bredt ud på græsset. Hun smilede, imens drengene fortalte, hvad der var sket og til sidst grinede hun rigtigt.

- "Det var mig, der lavede en gåde til jer", indrømmede hun. "Jeg ved, I er gode detektiver, så jeg ville sætte jer på en opgave. Og fortæl mig nu, kom A før B?"

Nu gik det pludselig op for Bertram, hvad det betød. Balder kunne se hans ansigt lyse op, idet han begyndte at forklare:

- "Det betyder, hvem der fandt skildpadden først – A som i Asger eller B som i Balder og Bertram. Selvfølgelig!"

- "Så det var hele tiden dig, mormor, der havde gemt skildpadden? Og skrevet den gule seddel?"
- "Ja," mormor grinede. "Men det var Asger, der kom til at skubbe til hækkesaksen, da han fandt skildpadden."
- "Heldigvis havde jeg taget skildpadden op i hånden, så der skete ikke noget med den," sagde Asger.
- "Men hvordan kunne du finde den, Asger?" spurgte Balder. Det var en gåde, han ikke helt havde forstået.
- "Jeg så ud af vinduet, at I var i gang med at bygge en borg til skildpadden, og så synes jeg, at det kunne være sjovt også at bygge en Legoborg til den. Men da borgen var færdig, og jeg ville hente skildpadden, var den væk." Han så spekulativ ud.
- "Først troede jeg, I havde den i jeres borg, men der var den ikke. Men så kom jeg i tanke om, at jeg havde kigget ud af vinduet og set mormor gå ind af døren til skuret med en lille papkasse under armen. Hun stak hovedet ud af døren og kiggede sig godt omkring, inden hun gik ud igen – uden kassen. Og så lagde jeg bare to og to sammen, som man siger," grinede han.
- "Så nu har vi endnu en detektiv i huset," mormor smilede.
- "Ja," sagde Bertram. "Dig kan vi i hvert fald godt bruge." Han så hen på Balder, som ingenting sagde, og pludselig så han, hvor bleg han så ud.
- "Er du træt, Balder?" spurgte han. "Har du brug for dit sukker?"
- "Ja," mumlede Balder og fandt sukkerknalden frem. Mormor sagde, at han skulle lægge sig på sofaen lidt, og så ville hun lave pandekager. Imens præsenterede Bertram og Asger skildpadden for de to borge, de havde bygget, mens de talte om, at den måtte have et rigtigt Turtles navn. Det måtte de finde ud af, når Balder var klar igen